

Література:

1. <https://core.ac.uk/download/pdf/343952114.pdf#page=69>
2. <http://dspace.nbuu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/91246/39-Chernikova.pdf?sequence=1>

Скоробагацька Евеліна
Овсієнко Л.О., к. філол. н., доцент
Черкаський національний університет
Імені Богдана Хмельницького

ПРОБЛЕМИ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ

Художній переклад – переклад творів художньої літератури і різних художніх текстів. Цей переклад є інструментом культурного освоєння світу, розширення колективної пам'яті людства, чинником самої культури. Теоретичною базою такого перекладу є літературознавча теорія перекладу, спрямована на вирішення історико-літературних завдань. У художньому перекладі важливе збереження форми, змісту, структури і естетичного впливу оригіналу тексту. Переклад художніх текстів здійснюється фахівцями-філологами з урахуванням усіх мовних особливостей. Існує лише в літературі. Художній переклад суттєво відрізняється від усіх останніх функціонально-стильових перекладів.

При його перекладі виникають деякі труднощі, а саме:

- кожне художнє висловлювання потребує окремої методики перекладу, спеціально для цього оригіналу розробленої, а інколи навіть і уточнення деяких методологічних постулатів, бо змістовне та формальне наповнення художнього образу завжди настільки індивідуальне, що типові принципи його сприйняття й перекладу спрацьовують лише для найповерховішого і тому мало у художньо-функціональному стилі значущого рівня;
- майже безмежна складність художнього перекладу породила хибну теорію інтерпретаційних ресурсів тексту, згідно з якою перекладачу не треба перевантажувати себе копітким аналізом оригіналу та ще більшими енерговитратами для пошуку відповідних шляхів адекватного перекладу; наслідок цієї хибної гіпотези – множинність переспівів і майже жодного адекватного перекладу;
- справжнє художнє висловлювання, навіть якщо в ньому немає або майже немає лексем зі словниковою багатозначністю (тропів, фразеологізмів тощо), ставлять перед перекладачем такі непереборні перешкоди, що залишаються в історії перекладу, так би мовити, "вічними сюжетами," бо за їхній переклад береться не одна епоха і не один поет, а задовільного

перекладу не досягають. Ці проблеми виникають через складність категорії "художність" як втілення загального в одичне, типового у конкретне, універсального в індивідуальне, загальнолюдського у національне, історичного у вічне і т. ін. Саме тому є сенс подивитися на породження художнього тексту очима перекладача як майбутнього (після читання оригіналу) перетворця першоджерела.

- взаємозв'язок характеру та обставин, тип їхніх відносин (тобто що на кого, або хто на що впливає) – ось що повинен вбачати філолог у художньому тексті насамперед, а не набір лінгвістичних одиниць зі семантичним, морфологічним, синтаксичним та – за традиційним розподілом мови – стилістичним значенням, в чому і виникає проблема;
- проблема у перекладі фразеологізмів, а саме фразеологічних виразів. Відтворення фразеологічних висловів, предикативних за своєю будовою, складає особливу теоретичну проблему. На відміну від перших двох типів, ці вислови мають завершений образний зміст. Носії мови не лише знають смисл висловів та ситуації, в яких їх слід уживати, але й сприймають метафоричний образ, що їх формує.

Отже, існують серйозні різноманітні проблеми, з якими стикаються фахівці при перекладі художніх текстів.

Література:

1. Кияк Т.Р., Науменко А.М., Огуй О.Д. *Перекладознавство (німецько-український напрям): підручник*. Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет". 2008. 543 с.
2. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D1%83%D0%B4%D0%B%D0%B6%D0%BD%D1%96%D0%B9_%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4

Смуглій К.М., студентка
Поліщук Н.М., к. філол. н., доцент
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

АНГЛО-АМЕРИКАНІЗМИ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Запозичення лексики однієї мови іншою є закономірним наслідком мовних контактів в історії розвитку будь-якої мови. Якщо у минулому збагачення словникового складу німецької мови відбувалось переважно як запозичення з латинської, а пізніше – французької мов, то вже в ХІХ ст. джерелом нових поповнень стала англійська мова. Вона продовжує впливати на німецьку й сьогодні [2].